22/11/2022

Η εορτή της Σύναξης των Αγίων Αρχαγγέλων στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η εορτή της Σύναξης των Αγίων Αρχαγγέλων Μιχαήλ, Γαβριήλ και πασών των Ασωμάτων Δυνάμεων εορτάσθηκε στον ομώνυμο Ιερό Ναό στην Ιόππη (αρχαία ονομασία της πόλης Γιάφα), και στην ομώνυμη Ιερά Μονή στα Ιεροσόλυμα, τη Δευτέρα 8/21 Νοεμβρίου.

Διαβάστε το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Α. Εις Ιόππην, εις τον Ιερόν Ναόν των Αρχαγγέλων εις την αρχαίαν Ιόππην (Jaffa), τον οποίον Ναόν ανήγειρε μετά την ολοσχερή εκ πυρκαιάς καταστροφήν του

παλαιού ο Ηγούμενος Σεβασμιώτατος **Αρχιεπίσκοπος Ιόππης** κ. Δαμασκηνός.

Της θείας Λειτουργίας εν αυτώ προεξήρξεν η Α.Θ.Μ. ο Πατήρ ημών και Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του εκ της Εκκλησίας της Ελλάδος παρεπιδημούντος Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου, του ηγουμένου Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιόππης κ. Δαμασκηνού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων ως του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, του Αρχιμανδρίτου π. Ιερωνύμου, του Αρχιμανδίτου π. Νήφωνος, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, Ιερέων εξ Ελλάδος ως Αρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου της Ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και των Ιεροδιακόνων π. Ευλογίου και π. Δοσιθέου, ψάλλοντος ψάλτου εξ Ελλάδος ελληνιστί δεξιά, ψαλλούσης και της χορωδίας της Κοινότητος Ιόππης ελληνιστί και αραβιστί αριστερά, παρουσία του Πρέσβεως της Ελλάδος εις Τελ Αβίβ κ. Κυριακού Λουκάκη και στρατιωτικού ακολούθου και προσευχομένου του ποιμνίου της Ιόππης και μελών της Ρωσοφώνου και Ρουμανοφώνου Κοινότητος του Πατριαρχείου εν ευλαβεία πολλή.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

«Εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοί ἰσχύϊ ποιοῦντες τόν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ· εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοί αὐτοῦ ποιοῦντες τό θέλημα αὐτοῦ», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Αἱ νοεραί τάξεις τῶν ἀσωμάτων Ἀγγελικῶν δυνάμεων συνήγαγον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῷ αὐτῶν, ἐν τῇ ἁγιογραφικῇ καί ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Ἰόππῃ, ἵνα λατρευτικῶς ἑορτάσωμεν τήν Σύναξιν τῶν Ἀρχιστρατήγων αὐτῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀΰλων καί οὐρανίων ταγμάτων.

Τά οὐράνια καί ἄϋλα ταῦτα τάγματα, τά ὁποῖα μνημονεύονται εἰς τάς ἁγίας Γραφάς, τήν τε Παλαιάν καί Καινήν Διαθήκην, εἶναι ἐννέα καί διακρίνονται διά τῆς

ὀνομασίας αὐτῶν ὡς: Σεραφείμ, Χερουβείμ, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καί Ἄγγελοι. Πρώτιστος καί οὐσιαστικός σκοπός τούτων εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος δοξολογία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, κατά τήν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ μεγαλοφωνοτάτου Ἠσαΐου λέγοντος: «Καί ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν ᾽Οζίας ὁ βασιλεύς, εἶδον τόν Κύριον καθήμενον ἐπί θρόνου ὑψηλοῦ καί ἐπηρμένου, καί πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ· καί Σεραφίμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί καί ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καί ταῖς μέν δυσί κατεκάλυπτον τό πρόσωπον, ταῖς δέ δυσί κατεκάλυπτον τούς πόδας καί ταῖς δυσίν ἐπέταντο· καί ἐκέκραγεν ἕτερος πρός τόν ἕτερον καί ἔλεγον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ», (Ἠσαΐου 6,1-3).

Κατά δέ τόν εὐαγγελιστήν Λουκᾶν, τόν ἀναφερόμενον εἰς τό χαρμόσυνον μήνυμα πρός τούς ποιμένας ὑπό τοῦ ἀγγέλου: «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστός Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ», λέγει, «ἐξαίφνης ἐγένετο σύν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων: δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2, 11-14).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν φύσιν καί ἰδιότητα τῶν ἀγγέλων, ὁ θεῖος Παῦλος λέγει, ὅτι οὗτοι [οἱ Ἄγγελοι] «εἰσί λειτουργικά πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομνεῖν σωτηρίαν», (Ἑβρ. 1,14). Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει: «Ἐπαίρει [= διεγείρει] τά φρονήματα τῶν ἀκροατῶν, δεικνύς πολλήν περί ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ τήν κηδεμονίαν, εἴγε ἀγγέλους τούς ὑπερέχοντας ἡμῶν ἔταξε διακονεῖν τά πρός σωτηρίαν ἡμῶν. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιβεβαιώνουν καί οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου λέγοντος: «᾽Ορᾶτε μή καταφρονήσητε ἑνός τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διά παντός βλέπουσι τό πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 18,10). Εἰς τό σχόλιόν του ὁ Ζιγαβηνός λέγει, ὅτι «οἱ ἄγγελοι τοσαύτην εἰς Θεόν ἔχοντες παρρησίαν ὡς διά παντός ἐν οὐρανοῖς ὁρᾶν τόν Θεόν».

Ὄντως, οἱ ἄγγελοι ὑφίστανται ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἔνθα βλέπουσι τόν Θεόν Πατέρα. Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ ψαλμῳδός: «Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τόν θρόνον αὐτοῦ καί ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει», (Ψαλμ. 102,19). Ἡ δέ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ δεσπόζουσα ἤ μᾶλλον ἐπεκτεινομένη ἐφ᾽ ὅλης τῆς κτίσεως, δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν δημιουργίαν τοῦ σύμπαντος κόσμου ὁρατοῦ καί ἀοράτου, τοῦ ὁποίου ὁ κατ᾽ εἰκόνα καί καθ᾽ ὁμοίωσιν Θεοῦ πλασθείς ἄνθρωπος (Πρβλ. Γένεσις. 1,2) ἀποτελεῖ τήν κορωνίδα.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι τό μέν «κατ᾽εἰκόνα» ἀναφέρεται εἰς τήν ψυχήν τοῦ ἀνθρώπου, τό δέ «καθ᾽ ὁμοίωσιν» εἰς τήν προαίρεσιν αὐτοῦ, δηλαδή τήν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου διά νά γίνῃ τέλειος. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «Τό μέν κατ᾽ εἰκόνα φύσει δέδοται ἡμῖν, τό δέ καθ᾽ ὁμοίωσιν ἐκ προαιρέσεως καί οἴκοθεν

[κατ’ οἰκείαν κρίσιν] κατορθοῦμεν ὕστερον».

Μέ ἄλλα λόγια, τό καθ’ ὁμοίωσιν ἀρχίζει ἀπό τήν ἐπίγειον ἡμῶν ζωήν καί κορυφοῦται εἰς τήν ἐπουράνιον ζωήν, ὅπου «ὅμοιοι Αὐτῷ [τῷ Θεῷ] ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτόν καθώς ἐστιν», (Α’ Ἰωάν. 3,2). Καί ἀληθῶς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, ὅσον καιρόν εὑρισκόμεθα εἰς τό φθαρτόν τοῦτο σῶμα στενάζομεν, διότι μέ πολύν πόθον ἐπιθυμοῦμεν νά φορέσωμεν ἐπάνω μας σάν ἄλλον ἔνδυμα τήν μόνιμον κατοικίαν μας, ἡ ὁποία θά μᾶς δοθῇ ἀπό τόν οὐρανόν. «Καί γάρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τό οἰκητήριον ἡμῶν τό ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες», (Β΄ Κορ. 5,2).

Ἐκ τῆς μονίμου ἐν οὐρανοῖς κατοικίας ἐκπέμπεται ἡ χάρις τῆς ἀφθαρσίας. Καί τοῦτο, διότι πάντες οἱ κατοικοῦντες τήν οὐράνιον πόλιν, «ἐννοῶ τά τάγματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων φέρουσι ἄφθαρτα σώματα», λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας. «Ὅτι δοτόν τό χρῆμα ἐστι», «καί διά τοῦτο πάντας τούς τήν ἄνωθεν οἰκοῦντες, πάλιν φημί δή τά τῶν ἀγγέλων συντάγματα ἐν ἀφθάρτοις εἶναι σώμασιν».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τήν σύναξιν τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων καί δή τοῦ ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ καί τοῦ διαπρεπεστάτου αὐτῶν Μιχαήλ τοῦ Ταξιάρχου, διότι οὗτοι ἐπέδειξαν πολλάς χάριτας καί εὐεργεσίας εἰς τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος. Ἐπί πλέον ὁ Ταξίαρχος τῶν ἀγγέλων Μιχαήλ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνήγαγε τά τάγματα τῶν ἀγγέλων καί εἶπεν: «Πρόσχωμεν», ὅταν εἶδε τόν ἀποστάτην ἄγγελον, δηλονότι τόν ἀλαζονευόμενον Σατανᾶν πεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἠκούσαμεν εἰς τό σημερινόν εὐαγγελικόν ἀνάγνωσμα τοῦ Κυρίου, λέγοντος εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ: «Ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18).

Ἑρμηνεύων τόν ὡς ἄνω λόγον τοῦ Κυρίου, ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ὅτι ὁ Σατάν ἐξέπεσε τῆς ἐξουσίας τήν ὁποίαν εἶχεν: «τοὐτέστι τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπεσόντα καί κάτω γενόμενον, ἵνα πατῆται ὑπό τῶν εἰς Χριστόν ἠλπικότων».

Τό «Πρόσχωμεν» τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἀφ’ ἑνός, καί τό παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «πλήν ἐν τούτῳ μή χαίρετε, ὅτι τά πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Λουκ. 10, 20) ἀφ’ἑτέρου, ἀπευθύνονται καί εἰς ἡμᾶς, τούς ἀναγεννηθέντας καί ἐλπίζοντας εἰς Χριστόν σταυρωθέντα καί ἀναστάντα, ὡς κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: «Εὐλογητός ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι’ ἀναστάσεως ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Α’ Πέτρ. 1,3).

Διό καί ἡμεῖς μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,

ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γάρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσών Ἑωσφόρος· Διό αἰτοῦμέν σε τά πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τά καθ’ ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιῴμνητε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε», Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα!»

Τήν μεσημβρίαν ἠκολούθησε δεξίωσις καί Τράπεζα παρά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ.

Β. Εις Ιεροσόλυμα, εις την εν τη Παλαιά Πόλει των Ιεροσολύμων Ιεράν Μονήν των Αρχαγγέλων, εις την οποίαν προεξήρξε του **Εσπερινού** αφ’ εσπέρας ο Ηγούμενος της Μονής αυτής και ανακαινιστής του Ναού αυτής Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων του Γέροντος Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, του Αρχιμανδρίτου π. Ιερωνύμου, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του Ιεροδιακόνου Συμεών ψαλλόντων του κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου μετά των μαθητών της Πατριαρχικής Σχολής Σιών και μετεχόντων εν κατανυκτική προσευχή Ελληνοφώνων, Αραβοφώνων και άλλων πιστών και μοναχών. Την πρωΐαν προεξήρξε της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Αριστόβουλος, συλλειτουργούντων του Αρχιμανδρίτου π. Διονυσίου, του π. Νεκταρίου και των Ιεροδιακόνων π. Συμεών και π. Πατρικίου, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Την Αρχιερατικήν Συνοδείαν και το εκκλησίασμα εδεξιώθη ο ηγούμενος της Μονής Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.